

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτὰ 28
Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ.

ΒΤΗΣΙΑ

Δραχ. N 44.

Πληρωτέα κατ' ἑξαμήνιον

Περὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Μέχρι τοῦδε, στηριζόμενοι εἰς τὸν νόμον, ἐνομίζομεν ὅτι, ὅταν ἀπόφασις τις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκδοθῇ, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως, ἢ τοι ὁ Νομάρχης, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ αὐτήν, τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐν περιπτώσει μὴ ἐπικυρώσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἦδη ὁμως μανθάνομεν εἶναι ἐν τῇ πρακτικῇ ἄλλας ἀκολουθοῦσι καὶ ἐφαρμόζουσιν ἐνίοτε ἀρχάς, καθὼς ἐπικρατεῖ παρά τισιν ἡ ἰδέα, εἶτι ὁ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα, ὄχι μόνον νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ τις εἶναι ἀπόφασις τῆς πλειονοψηφίας ἀλλὰ μὴ ἐπικυρώνων ταύτην νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ πρακτικὴ αὕτη νομίζομεν, ὅτι, ὄχι μόνον δὲν συνάδει καθόλου πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δήμων, ἀλλὰ καὶ ἀντίκειται ἀντικρως εἰς τὸν Νόμον.

Καὶ δὲν συνάδει μὲν πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν δήμων, καθὼς οἱ δήμοι, ἐκλέγοντες τοὺς ἑαυτῶν συμβούλους, ἀναθέτουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπερᾶσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν, ἢ δὲ πλειονοψηφία τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἡ μόνη ἀρμόδια νὰ γνωρίζῃ καὶ ἀποφασίζῃ ἐκάστοτε περὶ αὐτῶν ἔαν δὲ τὸ δικαίωμα τοῦτο, διὰ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀραιεθῆ ἄπο τῆς πλειονοψηφίας, καὶ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας, χορηγηθῇ εἰς τὴν μειονοψηφίαν, τότε κινδυνεύει αὐτὴ νὰ ἐπικυρωθῇ καὶ γίνηται ὅτι, συμφέρει τῷ δήμῳ, καὶ ὀπερᾶται ἀπὸ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νὰ γίνηται τὸ ἐναντίον, ἢ τοι, τὶδὲν συμφέρει αὐτῷ, καθὼς τοιοῦτο θεωρεῖται τὸ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας τοῦ συμβουλίου. Κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα εἰς τὰ πολυμελῆ σώματα ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας θεωρεῖται ὡς ὅσα ἡ γνώμη αὐτῶν, αὕτη δὲ εἶναι καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῶν, ἢ δὲ γνώμη τῆς μειονοψηφίας ὑποχωρεῖ τῇ γνώμῃ ἐκείνης, ἢ τις εἶναι, ὁ νομοθετούμενος νόμος ὁ ρυθμίζων τὰ συμφέροντα ἐκείνων, οὗ ἀντιπροσωπεύει τὸ ἀποφασίζον σῶμα, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου εἶναι ὁ ρυθμίζων τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, ὃν ἀντιπροσωπεύει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἡ πλειονοψηφία λοιπὸν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀντιπροσωπεύει τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, καὶ αὕτη πρέπει νὰ ἀποφασίζῃ βριστικῶς περὶ αὐτῶν, ὑποχωροῦσα τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας. Οὕτω δὲ ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας καθίσταται ἡ μόνη νόμιμος καὶ ἰσχυρὰ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢν ὁ νομάρχης ὀφείλῃ νὰ ἐπικυρώσῃ, ἢ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ μὲν ταύτην, νὰ ἐπικυρώσῃ δὲ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας. Οὕτω δὲ ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δήμων ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως, καθὼς, ἐάν μὲν ἐπικυρωθῇ ἡ γνώμη, ἢ τοι ἡ ἀπόφασις τῆς πλειονοψηφίας, τότε ἐπικυροῦνται ἡ γνώμη, ἢ τοι ἡ θέλησις τοῦ δήμου, ὄντος ἐλευθεροῦ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἑαυτοῦ ἐπικυρωθῇ ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας, τότε ἐπικυροῦνται ἡ γνώμη τοῦ νομάρχου, ἢ τοι ἡ θέλησις τῆς κυβερνήσεως, ἢ τις ὁ εὐρίσκη πάντοτε σχεδὸν τοῦλάχιστον ἐνα ἀντιλέγοντα καὶ ἐναντιοφρονούντα ἐν τῷ δημοτικῷ συμβούλιῳ. Τότε δὲ οὐδεμίαν ἐλευθερίαν ἔχει ὁ δήμος, ἀφοῦ ἡ θέλησις τῆς κυβερνήσεως, στηριζομένη εἰς τὴν γνώμην ἐκείνης δημοτικοῦ συμβουλίου, κατορθοῖ νὰ ὑπερισχύῃ ἀπέναντι τῆς ἀληθοῦς γνώμης τοῦ δήμου, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ. Ἡ ἀνεξαρτησία λοιπὸν τοῦ δήμου διατηρεῖται διὰ τῆς ὑπερισχύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐπομένως, ὅτι ἡ ἐναντία γνώμη καὶ τακτικὴ δύσκειται ἀντικρως εἰς τὸν νόμον, ὅστις βριστικῶς καὶ σαφῶς προσδιορίζει τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κυβερνήσεως. Ὁ νόμος ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλευθερίας τῶν δήμων καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς θελήσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτοὺς δημοτικῶν συμβουλίων.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 56 τοῦ «περὶ συστάσεως τῶν δήμων νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου 1833» εἰδὼς ἔχει κῆρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του, καὶ ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία τῶν παρόντων. Ἰσοψηφίας τυχούσης, ἢ ψῆφος τοῦ προέδρου ἀποφασίζει.»

Κατὰ τὸ ἀρθρον 57 «Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀφορᾶσα ἀντικείμενον ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητός του, εἶναι κῆρος.»

Κατὰ τὸ ἀρθρον 106. «Τὸ καταστρωθὲν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου πρωτόκολλον πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτιολογίαν διὰ πᾶσαν μερίδα, καὶ, τυχούσης διχογνωμίας, ν' ἀναφέρῃ τὰς διαφόρους γνώμης τῶν μὴ συμφωνούντων μετὰ τὴν πλειονοψηφίαν.»

Κατὰ τὸ ἀρθρον 119. «Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου χρίζουσι τῆς βριστικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου εἰς τὰς ἐφεξῆς περιπτώσεις κτλ.» «Ἐἰς ὅσας ταύτας τὰς περιπτώσεις αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν ἔχουσι κῆρος, εἰ μὴ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου.»

Κατὰ τὸ ἀρθρον 121. «Οἱ Νομάρχαι ὀφείλουσιν νὰ ἐνεργῶσιν ἢ νὰ ἐμποδίζουσιν ἀνεὺ ἀναβολῆς τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὅσαι χρίζουσι τῆς ἐγκρίσεως τῶν κλπ.»

Κατὰ τὸ ἀρθρον 122. «Ἐἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἀπόκειται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὴν προεστῶσαν ἀρχὴν πᾶσαν ἀπόφασιν τῆς Νομαρχίας τροπολογοῦσαν ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ.»

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα, ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς δὲ δὲν γίνεται λόγος εἰ μὴ μόνον περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, οὐχὶ δὲ περὶ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας αὐτοῦ ὥστε περὶ ταύτης αὕτη λόγος

γίνεται, οὔτε περὶ συνεπειῶν αὐτῆς προβλέπει τὸ ὁ νόμος, καθὼς δὲν ἔχει αὕτη τοιαύτας. Εἰς δὲ τὸν νομάρχην δὲν ὑποβάλλεται εἰμὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου, ἢ τοι ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταύτῃ περιορίζεται ἡ δικαιοδοσία τοῦ νομάρχου, μόνον τούτέστιν ἐπὶ ταύτης ἔχει νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὁ Νομάρχης καὶ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ μὴ ἐγκρίνῃ, ἢ τοι νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ αὐτήν, οὐδὲν ἔχων δικαίωμα πέραν τούτου, εἰμὴ μόνον τοῦ νὰ τροποποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἐπικυρώνων αὐτήν ἄλλὰ πάντοτε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ τοι τὴν τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, καθὼς αὕτη οὐδέποτε θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀπόφασις.

Καθὼς δὲ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου λέγεται ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας τοῦ δικαστηρίου, ἢν καὶ ἐνδέχεται ἐν τῇ ἀπόφασιν νὰ ὑπάρχῃ καὶ μειονοψηφία, οὕτω καὶ ἀπόφασις πολυμελοῦς τινὸς σώματος, καὶ ἐπομένως ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ. Ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν πρὸς καταρισμὸν ἀποφάσεως, ἔπειτα λοιπὸν ὅτι ἢ μὴ ἔχουσα τὴν πλειονοψηφίαν γνώμη δὲν εἶναι ἀπόφασις. Διὰ τοῦτο δὲ οὐδέποτε ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας λέγεται ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Λέγων λοιπὸν ὁ νόμος ἀπόφασις, ἐννοεῖ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων δὲ σκέπτεται ὁ νομάρχης, καὶ ἡ ἐπικυρῶν, ἢ δὲν ἐπικυρῶν, ἢ καὶ τροποποιεῖ αὐτὰς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ. Ἐπομένως ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, καθὼς ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας οὐδέποτε εἶναι ἀπόφασις, καὶ οὐδένα ὡς εἴρηται, λόγον ποιεῖ περὶ αὐτῆς ὁ νόμος. Ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ νομάρχου, οὔτε αὕτη ἔχει δικαίωμα ἐφέσεως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Ἄπασα δὲ ἢ σκέψις καὶ ἐργασία τοῦ τε νομάρχου, καὶ τοῦ ὑπουργείου στηρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ τροποποίησις δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἢν ἐπιτρέπει ὁ νόμος, ἀφορᾷ πάντοτε τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας, ἐκ δὲ τοῦ ὅτι, ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας εἶναι ἐνίοτε τροποποίησις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν ἔπειτα ὅτι ἐπιτρέπεται τῷ νομάρχῃ νὰ ἐπικυρώσῃ ταύτην ἀντὶ ἐκείνης, καθὼς ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας δὲν εἶναι τροποποίησις τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας ἀλλὰ καθαρὰ ἐναντιώσεως εἰς αὐτήν ὅσακις δὲ ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας ἀφορᾷ τῶνόντι τροποποίησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, τότε ὁ νομάρχης δικαιούται μὲν νὰ τροποποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεῶν τῆς μειονοψηφίας, τοῦτο ὁμως πράττει ἐν ἰδίῳ δικαίωματι, οὐχὶ τούτέστιν ὡς ἐπικυρώνων τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, ἀπορρίπτων τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας, ἀλλ' ὡς ἐπικυρώνων ταύτην τροποποιημένην κατὰ τὴν ὥστε πρόκειται πάντοτε περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, ἀδιάφορον δὲ ἐάνη τροποποίησις, ὅσακις γίνεται τοιαύτη

συμπίπτει με τὰς ἰδέας τῆς μειονοψηφίας, ἢ ἡ γνώμη αὐτὴ ἐπικυροῦται, οὕτε τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ὡς μὴ ἔχουσα κάμειαν νόμιμον συνέπειαν. Καὶ ὁσάκις ἀκόμη ἀπόφασις τις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀφορᾷ ἀντικείμενον ἐκτός τῆς ἀρμοδιότητός του, τότε θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἄκυρος, χωρὶς νὰ υποτίθεται, ὅτι ἐπικυροῦται ἢ ἔθεν ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ γνώμη τῆς μειονοψηφίας, ἣτις ἐνδέχεται νὰ ᾖ ἐναντία πρὸς αὐτήν. Ῥητῶς δὲ ὁ νόμος τὴν μὲν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας ὀνομάζει παντοῦ ἀπόφασιν, τὴν δὲ τῆς μειονοψηφίας γνώμην ἀπλῶς. Ἐν δὲ τῷ ἀρθρῷ 106 λέγει, ὅτι, προκειμένου περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ πρωτόκολλον πρέπει ἐν διχογνωμίᾳ νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαφόρους γνώμας τῶν μὴ συμφωνούντων μετὰ τὴν πλειονοψηφίαν ὥστε μόνον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ αἱ γνώμαι ἢ ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν νομάρχην ὡς ὁδηγία εἰς τὰς τροποποιήσεις, ὅσα ἀποφασίσῃ νὰ ἐπενέγκῃ ἐν τῷ ὑποβληθέντι αὐτῷ δημοτικῷ προϋπολογισμῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος ῥητῶς ἀπαιτεῖ νὰ υποβάλλωνται τῷ νομάρχῃ αἱ διαφόροι γνώμαι τῆς μειονοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὸ ἀρθρον 119 ῥητῶς λέγει, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου ἢ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀποφάσεις καὶ οὐχὶ τὰς γνώμας ἐφ' ὧν δὲν ἐκτελεῖται ἄρα αἱ γνώμαι τῆς μειονοψηφίας, ἀφοῦ δὲν χρήζουσι ἐγκρίσεως, θὰ εἴπῃ ὅτι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οὔτε ὑπὸ τοῦ νόμου, οὔτε ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐκτός, ἐὰν ἔχῃ τις τὴν διάθεσιν νὰ υποστηρίξῃ ὅτι αὐταὶ μὴ χρήζουσι ἐγκρίσεως, εἶναι ἰσχυραὶ καὶ ἄνευ ταύτης! Καὶ αἱ ἀποφάσεις δὲ αὐταὶ τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ῥηθὲν ἀρθρον, δὲν ἔχουν κύρος εἰμὴ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

Τὸ ἀρθρον 121 ῥητῶς πλέον ἀναγράφει τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας τοῦ νομάρχου ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ἦτοι τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαίωματα τοῦ νομάρχου. «Οἱ νομάρχαι ὀφείλουσι, λέγει τὸ ἀρθρον αὐτό, νὰ ἐνεργοῦν ἢ νὰ ἐμποδίζουσι ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅσαί χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεως των.» Ἄρα οἱ νομάρχαι ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐπικυρόνουν ἢ νὰ μὴ ἐπικυρόνουν τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅσαί χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεως των. Λέγον δὲ ἐνεργοῦν ἢ ἐμποδίζουσι ἐννοεῖ νὰ ἐπικυρόνουν, ἢ μὴ, τὰς ἀποφάσεις ταύτας, οὐχὶ δὲ νὰ ἐκτελοῦν ἢ νὰ μὴ ἐκτελοῦν αὐτάς, καθότι ὁ νομάρχης δὲν εἶναι ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διότι τοιαύτη εἶναι ὁ δήμαρχος. Λέγει δὲ προσέτι «ὅσαί χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεώς τους, δύνανται ὑπάρχουσιν καὶ ἀποφάσεις μὴ χρήζουσαι αὐτῆς. Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρον 122 τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως εἰς τὴν προέσταμένην τοῦ νομάρχου ἀρχὴν διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου τροπολογοῦσαν ἢ ἀπορρίπτουσαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ὡστε καὶ εἰς τὴν περιστασίν ταύτην, ἐπειδὴ ἡ τροποποίησις ἢ ἡ ἀπόρριψις ἀφορᾷ πάντοτε τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως, ἦτοι ἡ πλειονοψηφία αὐτοῦ, ἢ ἡ ἀπόφασις τροποποιεῖται, ἢ ἀπορρίπτεται, οὐχὶ δὲ ἡ μειονοψηφία, ἢ ἡ γνώμη, ὡς εἴρηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Κατὰ δὲ τὸν λοιπὸν γίνεται ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι ὁ Νομάρχης δικαιοῦται νὰ ἐπικυρώσῃ, ἢ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ νὰ τροποποιήσῃ αὐτήν ὅσακις ἀρκεῖται περὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, οὐδέποτε δὲ δικαιούται νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ μὲν τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας, νὰ ἐπικυρώσῃ δὲ τὴν τῆς μειονοψηφίας, καθότι τοιοῦτον δικαίωμα, ἀντικείμενον, ὡς εἴρηται εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δήμων, ὁ νόμος δὲν τῷ ἐχορήγησεν. Ὁ νόμος ὡς γό-

μιμον ἀντιπρόσωπον τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου θεωρεῖ πάντοτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ οὐτὸ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ σκέπταιται καὶ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν, ὅπως ὑπαγορεύουσιν αὐτῷ τὰ συμφέροντα τῶν δημοτῶν. Ἡ ἀπόφασις λοιπὸν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ δήμου εἶναι κυριαρχικὴ, ὅπως εἶναι καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

I. A. Γ.

Λιμενικὰ

—(—)

Τὸ λιμενικὸν ζήτημα, νομίζει τις ὅτι προέκυψεν εἰς τὸ μέσον ἕνα ζήτημα τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς, ὑφίσταται δὲ ἄλυτον μέχρι τοῦδε, ἕνα ἀποκαλύπτῃ ἀδυναμία ἀξιοβρηνήτους, ἃς ἄνευ αὐτοῦ ἠθέλαμεν ἀγνοεῖ. Οἱ συμβουλευσάντες ὅθεν ἐπανειλημμένως τὴν ταχείαν λύσιν αὐτοῦ, ἐφείδοντο τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς πόλεως καὶ οἱ δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τῇ ἐκκρεμότητι αὐτοῦ κατέχονται ὑπὸ τοῦ φόβου μὴ διὰ τῆς περαιτέρω ἐκκρεμότητός του παριστάμεν εἰς τὸ γελοῖον, ἐὰν δὲν περιέστημεν ἤδη εἰς αὐτό.

Ζήτημα φύσει καὶ θέσει τοπικὸν καὶ οἰκοκυρικὸν ἀνηνέχθη εἰς περιωπὴν πολιτικοῦ ζητήματος πολυσημάντου καὶ ἐγένετο σημεῖα ὑφ' ἣν ἀγωνίζονται πολιτικαὶ φιλοτιμίαι καὶ τοπικὰ κόμματα, οὐδενὸς φειδόμενα. Οἱ ῥιψάντες τὸ ζήτημα εἰς τὰς τριόδους ἐζημίωσαν καὶ τὸ ζήτημα καὶ τὴν πόλιν, ὀφείλομεν δὲ τὴν ἐκ τούτου ζημίαν εἰς τοὺς κ. πολιτευομένους τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἕνα ἐπαληθεύσῃ μυσιστὴν ἤδη φορὰν ἢ γνώμην ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ προκύψῃ ἐκείδπου ἢ πολιτικῆ ἀναμιγνύει τὴν βίαν αὐτῆς. Λέγοντες τοῦτο δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὴν ἀνάμιξιν τῆς πολιτικῆς κατὰ τὴν τελευταίαν φάσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἡμερῶν τούτων, ἀλλ' ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ὅλην τὴν ἀνέλιξιν τοῦ ζητήματος, ἀφ' ἧς τοῦτο προέκυψεν μέχρι σήμερον, ἀφ' ἧς δηλονότι διελύτο ὁ ἐμπρημικὸς σύλλογος, βουλευόμενος περὶ τῶν λιμενικῶν, ὑπὸ τῶν τραμπούκων τοῦ κόμματος, ἀφ' ἧς αἱ θέσεις τῶν μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἐγένοντο θέσεις ἐμπιστοσύνης καὶ πᾶσα κυβερνήσις ἐθεώρει ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς νὰ καταρτίξῃ τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ φίλων τοῦ κόμματος, καὶ μέχρι σήμερον καθ' ἣν τὰ πολιτικὰ κόμματα παλαιόντα ἐν μικροτέρῳ κύκλῳ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ἐπιτηδεύονται μυστικῶς μικροπονηρίας καὶ τεχνάσματα ἕνα καταστήσῃσι κατάδηλον τὴν δυνάμιν τῶν ἢ τὴν ἐπιτηδεϊότητά των, νὰ ἐκδικήσῃσι ἴδια πάθη καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃσι ἰδιαιτέρους λογαριασμούς.

Ὅταν ζητήματα παρομοίας φύσεως καταντήσῃσι συνθήματα πολιτικῆς διαπάλης δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐ μόνον δὲν λύονται κατὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ἀποβαίνουσιν ἐπιζήμια αὐτῷ ὑπὸ τὴν ὕλικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐποψίν.

Τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος ἡμῶν καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον δεκάμηρον οὐδὲ κατὰ τὸν βῆμα ἐχώρησε πρὸς τὴν ποθητὴν λύσιν του, δυνάμεθα μάλιστα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ὀπισθοδρόμησεν ἄρκετὰ ἐκτός ἐὰν θεωρηθῇ κέρδος ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτείας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δύο ἢ τρία δημοσιεύματα ῥιφθέντα ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀνωνύμως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐξεγείρῃσι σκάνδαλα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δι' οὗ προσεκαλοῦντο κατὰ τρόπον ἥμισυ ἀδρόφρονα τὰ παρὰ τοῦ συμβουλίου διοριζόμενα μέλη τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπέχῃσι πάσης ἀποφάσεως, κανονιστικῆς τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος πρὶν ἢ ἀκούσῃσι τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου, προὐκάλεσε τὴν παραίτησιν πρῶτον μὲν τοῦ μέλους κ. Πάνου Ἀλεξοπούλου, κατόπιν δὲ καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἀνωνόμου τινὸς δημοσιεύματος τὴν τοῦ ἐτέρου μέλους κ. Θάνου Κανακάρη.

Ἡ πράξις ἐκείνη τοῦ δημοτ. συμβουλίου ὡς

ἐκ τῆς ἐμπνεύσεως αὐτῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δὲν εἶναι ἐπαινετὴ διότι πρῶτον μὲν ἠδίκησε τὸν ἀξιώτημον κ. Πάνου Ἀλεξοπούλου ὅστις ἐπὶ δεκαετίαν διεξήγαγε τὴν ἐντολήν τοῦ δήμου μετ' ἀκρας εὐσυνειδήσιας καὶ πολλοῦ ζήλου καὶ κακῶς ἀντήμοιψε τοὺς μύχθους του, δευτερον δὲ ἐρριψεν ὑπονοίας, ἔβου ἀποδείξεων, περὶ τῆς χρηστότητος τοῦ ἐτέρου μέλους κ. Θ. Κανακάρη πρὸς κομματικὸν ὄφελος καὶ οὐχὶ χάριν τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου.

Ὅτω τὸ συμβούλιον εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τῶν συμπολιτῶν μας δύο ἕτερα μέλη, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τοῦτο δὲν προσέβη ἀνεπιεσάστον ἐκ κομματικῶν ὑπολογισμῶν καὶ ἀγνοῖ. Αἱ ἀντιμαχόμενοι ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ πολιτικαὶ μερίδες κατέφυγον εἰς μύρια τεχνάσματα ἕνα ἐκάστη κερδίσῃ τὰς θέσεις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ μικροπολιτικὸν πνεῦμα ἀνεπτύχθη ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ εὐστροφίᾳ καὶ πονηρίᾳ. Προτὸν τῆς διαθέσεως ταύτης τοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογὴ ὡς μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς τῶν κ. κ. Βασιλείου Κρεμμύδη καὶ Νικολάου Θωμοπούλου, ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων δὲν ἀπεδέχθη τὴν θέσιν δι' οὗς λόγους ἐν τῇ κατωτέρῳ δημοσιευμένῃ παρατήρησι τοῦ ἐπιθετοῦ πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ δι' οὗς ἄλλους ἀφίει νὰ ὑπονοηθῶσιν ὑπὸ τοῦ κοινού.

Δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν τὴν νεκρὴν ἐνέπνευσαν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐδὲ πόσον ἡ πολιτεία του ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν προορισμὸν σωματείου βουλευομένου περὶ ὑποθέσεως μεγίστης σημαντικότητος διὰ τὸν τόπον. Οὔτε προσοχῆς καὶν ἀξία κρινόμεν τὰ σχετικὰ ἀνώνομα δημοσιεύματα, ἅτινα δὲν ἀνγχνωρίζονται οὐδ' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς γεννητοράς των.

Ἐκεῖνο ὅπερ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ πάντας εἶναι νὰ τεθῇ πλέον τέμα εἰς τὴν ἐκκρεμότητα τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, ἣτις ἄγει τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ ἀτόπου εἰς ἄτροπον, μέχρις οὗ τὸν καταστήσῃ γελοῖον. Δὲν θὰ ἀποκάμωμεν συνιστῶντες τοῦτο καὶ δι' ὅσους λόγους ἐν προηγουμέναις φύλλοις προσβάλαμεν καὶ διὰ νὰ διαφυλάξωμεν τὴν ὑπόλοιπα τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ τόπου, ἐὰν ἀπῆμιαν τινὰ τούτων ἀκόμη. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ πόλις ἡμῶν νὰ δεικνύῃ ἐπὶ τινα καιρὸν ἀκόμη προφανῆ ἀνεκανότητα περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἡ Κυβέρνησις θὰ δικαιωθῇ ἐν ἀναλόγῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, κερύττουσα ἡμᾶς εἰς κατὰστασιν ἀπαγορεύσεως.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ συλλόγου «Ἐρμῆς» δι' οὗ τὸ Σωματεῖον τοῦτο διεβίβασε πρὸς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὴν περὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος γνώμην του, ὡς καὶ τὸ ἔγγραφο τῆς μητροδοχῆς τῆς θέσεως τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς κ. Νικολάου Θωμοπούλου.

Ἐν Πάτραις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1888
 Πρὸς τὸν κύριον
 Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος
 Ὡς Πρόεδρον
 τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτροπῆς.
 Κύριε Νομάρχα.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» οὗτινος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προέσταμαι, παρακολουθῶν μετὰ συντόνου προσοχῆς καὶ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνέλιξιν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος ἀφ' ἧς τοῦτο προέκυψεν εἰς μέσον καὶ ἀρτῶν σημαντικῆς συνέπειας, διὰ τὴν πόλιν καθόλου καὶ τὸ ἐμπόριον ἴδια ἐκ τῆς ὀρθῆς λύσεως τῆς μεταξὺ τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐργολαβίας ὑφισταμένης ἀμφισβητήσεως, ἣς γνωστὰ συγχάνουσιν τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ καθέκαστα, ἐνετελεσθῆ μοι νὰ διαβιβῶμαι ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν εἰς τὰ λοιπὰ ἀξιώσιμα μέλη τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην

του, ήτις απόφορα ούσα σαφούς γνώσεως των πραγμάτων, των αναγκών της πόλεως και της οικονομικής δυνάμεως του τόπου, γνησία δ' έκφρασις του ένταύθα έμπορίου, ελπίζει ότι θέλει ληφθεί ύπ' όψει υπό των κεκλημένων να θέσωσι τέρμα εις την πάραν του δέντου, παρατιθέσαν ζημιώδη έκκρεμότητα.

Ο Έμπορικός Σύλλογος Πατρών α' Ερμής εν δημοσίᾳ συνεδρίασει αὐτοῦ τῆς χθές, μετά μακρὰν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος ἐξέτασιν καὶ λεπτομερῆ συζήτησιν ἀποφάντα σχεδὸν ὁμοφώνως:

Ὅτι ἔνα μὴ ἡ έκκρεμότης τῆς μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἀμφισβήτησεως παρατηρηθῆ ἐπὶ πλέον πρὸς βλάβην τῆς πόλεως καὶ ἔνα μὴ παροραθῶσιν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπεικειᾶς πρὸς ζημίαν τοῦ ἐργολάβου, εὐκαταῖν ἤθελεν εἶσθαι ἔάν οἱ κεκλημένοι ν' ἀποφραθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς ἐργολαβίας, ἐδέχοντο ὡς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐκ μηχανικῶν τεχνικῆς ἐπιτροπῆς ἐξενεχθεῖσαν γνώμην: τοῦ νὰ χωρηθῶσι δηλονότι τῷ ἐργολάβῳ πρὸς ἐξηκολούθησιν καὶ περαιώσιν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, ἐπὶ πλέον τοῦ ἀρχῆθεν συμπεφωνημένου ποσοῦ τῆς ἀποκοπῆς καὶ δραχ. 1,279,591, 24/00 συνάμα δὲ περικόπη ὁ κυματοθραύστης πρὸς τὴν μεσημβρινὴν αὐτοῦ ἑσχατιᾶν κατὰ 95 μέτρα, ἐξ οὗ προσγίνεται τῷ ἐργολάβῳ ὠφέλεια ἑτέρων 800 περίπου χιλ. δρ.

Ὁ Σύλλογος οὐχ' ἤστων φρονεῖ ότι γενομένης δεκτικῆς τῆς συμβιβαστικῆς ταύτης λύσεως τῆς διαφορᾶς, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, νὰ ζητηθῶσι καὶ ληφθῶσιν παρὰ τῆς ἐργολαβίας πᾶσαι αἱ ἐγγυήσεις ἐκείναι αἱ δυνάμεναι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀνελλιπῆ ἐκτέλεσιν τῶν συμπεφωνημένων καὶ τὴν ἀποτροπὴν νέων δυσχερειῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ὁμοίων τῶν μέχρι τοῦδε ἀναρυσῶν ἢ ἄλλων ὁμοίως φύσεως ἢ ἀποτελεσμάτων, καὶ εἰς τοῦτο πολλὴν ἀποδίδει ὁ Σύλλογος σπουδαιότητα.

Υποβάλλων τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν, ὑποσημειοῦμαι μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου πρὸς ὑμᾶς, κύριε Νομάρχα, καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου α' Ερμῆς
Κ. ΚΒΑΛΕΡ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν

Εὐχαριστῶ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον δι' ἣν μοὶ ἀπένευμε τιμὴν ἀναθέσθαι εἰς ἐμέ σπουδαιότητα, καὶ ἰδίως διὰ τὰς ὑφισταμένας περιστάσεις, καὶ μεγίστης σημασίας διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ὑπηρεσίαν, ὡς μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία αὕτη (τὴν ὁποίαν διὰ τὰς γνωστάς περιστάσεις ἐζήτησα ἐκ παντός τρόπου νὰ ἀποφύγω, ὡς γινώσκουσι τοῦτο πολλοὶ καὶ μάλιστα καὶ τινες ἀξιότιμοι δημοτικοὶ σύμβουλοι) δέον νὰ διεξαχθῆ εὐσυνειδήτως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, ὅχι μόνον μακρὰν πάσης ὑπονοίας κομματισμοῦ ἢ ἄλλης οἰασθήσαστα ἀσυγγνώστου ἐπιρρείας, ἀλλὰ καὶ ψυχολογικῆς οὕτως εἰπεῖν ἀκόμη ἀφορμῆς, ὅπως δυστυχῶς κατήνησεν ἡ ὑπόθεσις, ἔκρινα εὐλογον ν' ἀποποιήθω τὴν λειτουργίαν ταύτην καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς ψηφοφορίας τοῦ διορισμοῦ μου, καὶ διότι ἅμα τῷ ἰκούσῃ αὐτοῦ περιήλθεν εἰς γνώσιν τοῦ κοινοῦ καὶ κατ' ἐμοῦ ἔντυπος ἀνόνομος διαμαρτύρησις, τῆς ὁποίας τὸν οἰκτεῖον χρακτικισμὸν εἰς τὸ νοήμον κοινὸν ἀπέκειται νὰ δώσῃ, δηλ. ότι διὰ συναλλαγῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου, προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐπετεύχθη ὁ διορισμὸς μου κλπ. ἴφου ὁ ἀδελφός μου οὗτος εἶχε τὴν ἐντολὴν παρ' ἐμοῦ νὰ δηλώσῃ, ὡς καὶ ἐδήλωσεν εἰς τὸ Συμβούλιον, ὡς μὲ βεβαίως, ότι δὲν δέχομαι τὴν διο-

ρισμὸν μου, ἐφ' ᾧ μάλιστα μετὰ τὴν ἐκλογὴν μου τινὲς τῶν κκ. Συμβούλων μοὶ παρεπονέθησαν διατὶ ὁ ἀδελφός μου νὰ κέρη τοιαύτην περὶ ἀνοήσεως μου δήλωσιν, καὶ ἠναγκάσθησαν οὕτω νὰ δώσωσιν ἐξ ἀνάγκης τὴν ψῆφον των ὑπὲρ ἄλλου, ἐνῶ μὲ τὴν ψῆφόν των καὶ ἄλλων ἀκόμη ἤθελον ἐγὼ ἐκλεθῆ παραμῆρη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των, καὶ ὡς εἶδει νὰ γίνῃ διὰ τὸν χρακτικισμὸν μου.

Ὅθεν διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διότι πολλὰ ὡς μὴ ὄφειλον καταπειράσθην ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός μου, ὅπερ βλάπτει τὴν ὑγίαν μου, παρακαλῶ θερμῶς τὸ συμβούλιον νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ τῆς ἐν λόγω ὑπηρεσίας ὡς μέλους τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Πάτραις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1888
Εὐπειθέστατος
Ν. Θωμόπουλος

Ἀξιότιμος κ. Συντάκτα.

Ἡ ἐν τῇ πόλει μας ἐπιδημία τῆς ἐπαρὰ τοῦ νόσου εὐλογίας, ἥς ἡ λήξις δὲν φαίνεται δυστυχῶς προσεχῆς, παρήγαγε παρὰ τῷ κοινῷ ἀντιρατικῆς τινος γνώμας καὶ ἀμφισβολίας σχετικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐπιτασσόμενα κατὰ τῆς νόσου ταύτης προληπτικὰ μέτρα, ὧν ἕνεκεν διὰ τινος ἐν τῇ ἀξιολόγῃ ἐφημερίδι ὑμῶν διαφόρου ἠτήσατε παρὰ τῶν ἐνταῦθα ἀρμοδίων ὅπως δι' ἐπιστημονικῆς ἐξηγήσεως θέσωσι τέρμα εἰς τοιαύτας ἀδεσπότητους φήμας. Ἐπὶ τῇ εὐλόγῃ ταύτῃ προκλήσει Σας πᾶνυ προθύμως ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Κορύλλος ἐν περισπουδαστῶν πραγματείᾳ ἀπέδειξεν δι' ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καὶ διὰ πειστικωτάτων ἐπιχειρημάτων τὸ ἐντελῶς πεπληρωμένον τῆς γνώμης τῶν πρεσβυόντων, ὅτι ὁ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἐπιδημίας δαμαλισμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς προκαλεῖ καὶ ἐπιφέρει τὴν νόσον, ἀναπτύξας ἀπ' ἑτέρου τὰς ὀλεθρίας συνεπείας τῆς παραλείψεως τοῦ δραστηκωτάτου καὶ σωστικοῦ τούτου μέτρου.

Ἄλλὰ μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἕτερον ἐπίσης σπουδαῖον χρῆζει ἐξηγήσεως πρὸς τὸ κοινόν, τὸ τῆς μεταδόσεως ταύτης τῆς νόσου καὶ τῶν λοιπῶν, ἐκτός τοῦ δαμαλισμοῦ, κατ' αὐτῆς προληπτικῶν μέτρων, αὐτῶς τὴν διευκρίνισιν ἐνόμισα καλὴν νὰ ἀναλάβω ἅτε μὴ γενομένης οὐδεμιᾶς εἰσεῖς περὶ αὐτῶν μνείας ἐν τῇ ἐνταῦθα δημοσιογραφίᾳ.

Ἡ ἐποχὴ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῆς εὐλογίας ἀγνοεῖται. Βεβαίως ὅμως ὅτι εἰς τὰ βιβλία τῶν Βραχμάνων χρονολογούμενα πρὸ τριῶν χιλ. ἐτῶν εὐρίσκουσι τὴν περιγραφὴν τῆς νόσου. Ἀξιοῦσιν ότι ἡ νόσος αὕτη ὑφίστατο ἐνδημικῶς ἐν Κίνᾳ, τινὲς μάλιστα παραδέχονται ότι ἦτο μία ἀπὸ τὰς ἑπτὰ πληγὰς τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Gregory νομίζει ότι κατὰ πρώτην φοράν εὐρήκεν εἰς τὸν Προκόπιον (544 μ. Χ.) πληροφορίας ἀκριβεῖς ἱστορικῆς ἐπὶ τῶν ἐπιδημιῶν τῆς εὐλογίας ἐν Ἀραβίᾳ, μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ. Ἀκριβεστέρως ἐνδείξει εὐρίσκει τις εἰς τὸν ἀραβικὸν ἱατρὸν Ῥαζὴν (900 μ. Χ.) ὅστις πάλιν ποιεῖται μνείαν καὶ διὰδίδει τὰς ἰδέας τοῦ Αἰγυπτίου ἱατροῦ Ahron, ἀκμάσαστος κατὰ τὸ VI αἰῶνα μ. Χ.

Ἡ νόσος μετεδόθη κατὰ πρῶτον ἐκ τῶν Ἀράβων εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς, οὗτοι δὲ τὴν μετέδωσαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς Γαλλίαν δὲ ὁ Gregoire de Tours (584 μ. Χ.) περιέγραψεν ἐπιδημίαν ἣτις ἐπέζεσθη ἐφ' ὄλου τοῦ Δ. μέρους τῆς Βυρῳπῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Morbus varius καὶ ἣτις ἔχει ὅλας τὰς ἀναλογίας μὲ τὴν νόσον εὐλογίας. Ἐκ δὲ χειρογράφων εὐρίσκόμενων εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου ἐξάγεται ότι ἐγνωρίζετο πρὸ τοῦ 900 μ. Χ. ὑπὸ τὸ ὄνομα Variole ὑποκοριστικὸν τοῦ varius (ἐξάνθημα) ἂν καὶ γενικῶς εἰς Κωνσταντινον τὸν Ἀφρικανὸν 1087 ἀποδίδουσι τὴν πατρότητα τῆς ὀνομασίας ταύτης.

Ὁ ἴσ. τῆς εὐλογίας ἐνυπάρχει βεβαίως εἰς τὰς

φλυκταίνιας, δι' ὃ ἐνῶ μὲν κατὰ τὴν διαπύκνιν τῆς ἐνορθωλλέεται ἡ νόσος, κατὰ τὴν ἀπολέπτιν ἢ μεταδόσις τῆς εἶναι ἐπιφοβετέρα ἄλλως τε τὰ πρόσφατα πειράματα τοῦ Hallier, τοῦ Ferd Cohn, καὶ πειράματα τοῦ Weigert, Leberl, αἱ δοκιμαὶ τοῦ Chauveau κτλ. τεύουσι ν' ἀποδείξωσιν ότι, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰς φλυκταίνιας σφαιρο-βακτηρίδια εἶναι εἰδικὰ τῆς εὐλογίας ὅχι δὲ μόνον εἰς τὰς φλυκταίνιας ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ αἷμα τῶν εὐλογιῶντων κατὰ τὰς μικροσκοπικὰς παρατηρήσεις τοῦ Coge et Beil καὶ Zülzer ἀνεκαλύφθησαν μικρο-οργανισμοί, ὁ τελευταῖος μάλιστα οὗτος ἔσχε τὴν ἰδέαν ν' ἀποξηράνῃ καὶ κονιοποιήσῃ τὸ αἷμα εὐλογιῶντος, ὅπερ ἔδωκε νὰ εἰσπνεύσωσι δῶα ἀτυχεῖς πῖθηκοι, καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶτον ὁ πυρετὸς τῆς νόσου ἀνεπτύχθη τὴν ἑκτην ἡμέραν, εἰς δὲ τὸν δεύτερον τὴν δεκάτην. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁμοῦ τούτου τῶν κατωτέρων μικρο-οργανισμῶν ὡς εἰδῶκῶν τῆς εὐλογίας λίαν ἐπιφυλακτικῶς δεικνύονται οἱ Moritz Karosi τῆς Βιέννης καὶ ὁ S. Jaccoud τῶν Παρισίων. Ἐν τούτοις ὁ δὲ διαλευκάνθη ἐτι πλέον τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπως διελευκάνθησαν τὸ τῆς φήσεως, τοῦ ἀθρακός καὶ τὸ τῆς λύσεως πρόσφατως (Pasteur).

Ἡ μεταδόσις τῆς νόσου γίνεται διττῶς ἀμέσως καὶ ἐμμέσως: καὶ ἀμέσως μὲν ἔάν ἀπογεγυμνομένον τι μέρος τῆς ἐπιδημίδος ὑγιαινούτος προσώπου ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς φλυκταίνιας εὐλογιῶντος: βεβαίως οὐδεὶς εὐφρων θὰ πράξῃ τοῦτο, καὶ ἐπομένως εὐκόλως προφυλάσσεται ἀπὸ ταύτης: δὲν ἔχει ὁμοῦ οὕτω ὅταν ἡ νόσος μεταδίδεται ἐμμέσως, διότι ἡ μεταδόσις τότε γίνεται διὰ τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ μόνον οὐστήματο. Ὁ ἴσ. τῆς εὐλογίας ἐνυπάρχει εἰς τὰ μύρια τὰ ἐκ τῶν ἀπεξηραμένων φυσαλίδων παραγόμενα, τὰ μύρια ταῦτα ὡς ἐκ τῆς λεπτοποιήσεως των καὶ ἐλαφρότητος γίνονται οἱ φορεῖς τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου καὶ ἐξ ἀποστάσεως εἰς πρόσωπα μάλιστα ἄτινα οὐδέποτε ἔσχον ἄμεσον μετὰ εὐλογιῶντων συνάφειαν: κατὰ τὸν Obermeier, Lewis καὶ Jaccoud αἱ ἀποξηραμένα καὶ λεπτοποιημένα αὐτὰ φλυσαλίδια δύνανται νὰ μεταφερθῶσι διὰ τῶν ἐνδυμάτων, ὀχημάτων, χρονομετρημάτων κτλ. χρῆσιμων ἀντικειμένων. Ἐκτός τούτου δύνανται νὰ μεταφερθῶσι μακρὰν διὰ τῆς ἀτμοσφαιρας, ὁ Moritz Karosi ἐξάγει ότι ὁ ἐκ τῶν εὐλογιῶντων εἰδικὸς ἴσος εἶναι πτητικὸς «Volatil.» Ὁ δὲ Brouardel σφάλλεται τὸν ἀέρα δωματίου εὐλογιῶντων ἀπέδειξεν ότι ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο πεπληρωμένη ἐκ μολίων ἀποξηραμένων καὶ λεπτοποιημένων φυσαλίδων.

Ὅτι δὲ μόνον διὰ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος ἡ μίανσις γίνεται, τοῦτο ἀπαδεικνύουσι τὰ πειράματα τοῦ Neumann ἐπὶ τῶν κονίκλων, κυνῶν καὶ γαλῶν καὶ τοῦ Zülzer ἐπὶ πῖθηκῶν: διότι οἱ πειραματισταὶ οὗτοι ἀναμιζάντες πῦρον ἐκ τῶν φλυκταίνιας εὐλογιῶντος καὶ αἷμα εἰς τὰς τροφάς, ἔδωσαν τὸ μίγμα τοῦτο εἰς τὰ ἀνωτέρω ζῶα χωρὶς ν' ἀναπτύχθῃ ἡ νόσος: κονιοποιήσαντες ὁμοῦ τὰς ἀνωτέρω φλυκταίνιας καὶ ὄσαντες πρὸς εἰσπνοὴν παρήγαγον αὐτήν.

Ἡ προφύλαξις ἀπὸ τῆς νόσου ταύτης εἶναι ὁ δαμαλισμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς τὴν χρῆσιμότητα τῶν ὁποίων ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος καὶ φίλος κ. Χ. Κορύλλος ἀνέπτυξε μετὰ τῆς ἰδιαζούσης ἐκείνης χάριτος μεθ' ἧς νὰ χριεῖται τὸν κάλαμον γνωρίζει. Ὁ δὲ μᾶς ἐπιτραπῆ ὁμοῦ νὰ προσθέσωμεν πρὸς περισσοτέραν ἐπίρρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κορύλλου λεγομένων μικρῶν στατιστικῶν πίνακα θνησιμότητος, πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ δαμαλισμοῦ καὶ ἀναδαμαλισμοῦ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου.

Χρονολογία πρὶν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν δαμαλισμοῦ καὶ ἀναδαμαλισμοῦ: 1777—1806 καὶ 1807—1850

Κατά μέσον δρον ενιάστιας Ονησιμότητος έφ' έ-
νος εκατομμυρίου κατοίκων.

Πριν της εισαγωγής Μετά την εισαγωγήν
Όνομα Χωρών

Αυστρία κατωτέρα	2484	340
Αυστρία άνωτ. και Σαλοβούργον.	1421	504
Στουρία	4052	446
Ήλλυρία	518	244
Τεργέστην	4036	482
Βερολίνον	3422	476
Σουηδία	2050	158
Κουγγάλην	3128	286

LotJ, Variole et Vaccine. Crapport fait
au nom de la commission sanitaire federa-
le). Bâde, 1881.

Η αυστριακή απομόνωση εις νοσοκομεία επί τῶ
σκοπῷ τούτῳ ιδρυμένα τῶν ἐκ τῆς νόσου ταύτης
προσβληθέντων. Πρὸ παντός δὲ, εὐχῆς ἔργον ἤθε-
λεν εἶσθαι, ὅπως ὁ πολὺς κόσμος διὰ παντός τρό-
που μάθῃ ὅτι οἱ ἐν ἀναρρώσει ἐκ τῆς εὐλογίας
εὐρισκόμενοι, ἤτοι κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀπολε-
πίσεως δὲν πρέπει νὰ συγκοινωνῶσι μετὰ ὑγιῶν
πρὶν ἢ ἡ ἀπολείπεισι των παύσῃ καὶ λάθῃσι κατὰ
τὴν περιόδον ταύτην τῆς νόσου δύο—τρία λουτρά
χλιαρὰ σαπωνοῦχα διῆμι ἕκαστον ἄτομον ἐν τῇ
περίοδῳ ταύτῃ τῆς ἀσθενείας εὐρισκόμενον καὶ
συγκοινωνοῦν εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἐστία κινητὴ
μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν χαρακτήρα τῆς ἐπικρατούσης
ἐπιδημίας ἐπιφυλάσσομαι νὰ γράψω ἐν δέοντι ἂν
καὶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε τριάκοντα ἑξ (36) ἄτο-
μιῶν μετ' παρατηρήσεων πιστεύω ὅτι ὁ χαρακτήρ
τῆς νόσου εἶναι ἄρκετὰ κακοήθης.

Δέξασθε κ. Συντάκτα τὴν πρὸς ὑμᾶς θαθεῖαν
ὑπόληψίν μου, Α. Ι. Ἡλιάδης
Ιατρός

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η νόσος εὐλογίᾳ ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἐνταῦθα
μὲ τὴν αὐτὴν ἐπίτασιν. Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι δὲν
ἀποστέρουσι πλέον τὸν ἐμβολιασμὸν καὶ ἡ δα-

μαλις δὲν σπανίζει, σχετικὴ δὲ τις καθαριότης ἐ-
νεργεῖται τῇ φροντίδι τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῆς ἀστυ-
νομίας. Ὡστε ἐλπίζεται ὅτι μετ' ὀλίγον ἢ ἐπ' ἀρά-
τος νόσου δὲν θέλει εὐρίσκει πλέον στάδιον ἐπι-
κρατήσεως.

— Μετετέθησαν εἰς Ἀθήνας ἐκ μὲν τοῦ ἐνταῦ-
θα Ἐφετείου ὁ κ. Π. Νίδερ ἐφέτης ἐκ τῶν καλ-
λίστων, κεκτημένος παρ' ἡμῖν ὑπόληψιν εὐσυνει-
δήτου δικαστοῦ, ἐκ δὲ τοῦ Πρωτοδικείου ὁ κ. Μα-
νωλάτος διακριθεὶς ἐπὶ φιλοπονίᾳ ἰκανότητι καὶ
ἀρίστῃ δικαστικῇ συμπεριφορᾷ.

— Ἡ λειτουργία τοῦ ἐνταῦθεν εἰς Ἀθήνας
σιδηροδρόμου προσκόπτει καὶ πλείστα ὄσα ἄ-
κούονται παράπονα ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ. Ὑπο-
βάλλομεν τὴν κατάστασιν ταύτην τῇ Διευθύν-
σει τοῦ σιδηροδρόμου τούτου καὶ ἀπεκδεχόμεθα
ἐξ αὐτῆς τὴν βελτίωσίν της.

— Μετὰ λύπης ἐκδόσθη ἐνταῦθα ἡ ἀνάκλη-
σις τοῦ παρ' ἡμῖν ἐδρεύοντος λόγου τοῦ μηχαν-
ικῆς, διότι οὗτος ἐθεωρεῖτο μία ἐγγύησις τῆς
ἀσφαλείας τοῦ τόπου, ὅσον ἀφορᾷ ἰδίᾳ τοὺς ἐκ
τῶν πυρκαϊῶν κινδύνους.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν μαθηάνο-
μεν ὅτι τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν σι-
νεδριάσιν αὐτοῦ τῆς χθὲς δὲν ἀπεδέχθη τὴν πα-
ραίτησιν τοῦ κ. Ν. Θωμοπούλου, παμψηφεί ἐξέ-
φρασε τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην του καὶ τὸν
παρακάλεσε νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ. Μετὰ
τὴν περιφανῆ ταύτην ἰκανοποίησιν τοῦ ὁ κ. Θω-
μοπούλου δὲν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραίτησίν του.

— Τὴν ἐλευσομένην Τετάρτην ἑορτὴν τοῦ ἱερο-
μάρτυρος Χαραλάμπους δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Χαρά-
λαμπος Γ. Τριάντης ἕνεκα πένθους.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 28 παρελθόντος
διὰ τοῦ ἀρχιερέως κ. Δαμασκηνοῦ ἐτελέσθησαν ἐν
στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ ἐνταῦθα
ἐμπόρου κ. Βασιλείου Φιλοπούλου μετὰ τῆς Δε-
σποινίδος Μελομένης Ἀ. Σταθακοπούλου παρά-
νυμφος ἦν ὁ συνέταιρός του κ. Ι. Αἰγουμεντζῆς. Σ.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ὁμι-
λήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀ-
γίου Διονυσίου.

Α. Γ. Ο. Γ. Η.

Τῆς ἐμποροεπιτελείας Σ. Σπυράκος καὶ Σα κατοίκου
Πατρῶν.

κατὰ

Ἡλία Βασιλοπούλου κατοίκου πρώην Πατρῶν
καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς.

Πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν.

Ὁ ἀντίδικος μετερχόμενος τὸν ἔμπορον ἠγό-
ρασε καὶ παρέλαβεν ἐκ τοῦ καταστήματός μας
ἐμπορεύματα πρὸς μεταπώλησιν διὰ τὸ ἀντίτι-
μον τῶν ὀπῶν ἐξέδοτο ἐνταῦθα, τὸ ἀπὸ 21
Μαρτίου π. ε. γραμματίον εἰς διαταγὴν μας ἐκ
δραχ. 4,062 95 λήξαν 21 Αὐγούστου π. ε. καὶ
ὅπερ δὲν μᾶς ἐπλήρωσε καὶ τοι ζήτηθεῖς, καὶ ἐν-
τεύθεν μᾶς ὀφείλει ὁ ἀντίδικος τὸ ἀνωτέρω πο-
σὸν μετὰ τόκον 10 ο/ο κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως
τοῦ γραμματίου, καθὼ συμπεφωνημένου, καὶ ἐπο-
μένως πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς
αὐτοῦ κρατήσεως καὶ μᾶς πληρώσῃ τὸ ἄνω πο-
σὸν καὶ προσέτι δραχμὰς 56 καὶ 65 ἀντίτι-
μον ἐμπορευμάτων ἀγόρασε καὶ παρέλαβεν πρὸς
μεταπώλησιν ἐκ τοῦ καταστήματός μας 1 Ἰουνίου
1887, ἧτοι 3 6)8 κασμίρη χρωματιστὸν ἀζία
δραχ. 32,80, 1 6)8, ὁμοίον ἀζίας δραχ. 15,85
καὶ 10 πήχεις φόδρα ἀζίας δραχ. 8 καὶ δι' ὄσα
κατὰ τὴν σύστασιν.

Διὰ ταῦτα,

Καλοῦμεν τὸν Ἡλίαν Βασιλόπουλον πρὸς συ-
ζήτησιν τῆς παρουσίας ἀγωγῆς μας καὶ ἐξαιτού-
μεθα, νὰ γείνη δεκτὴ αὕτη. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Ἡ-
λίας Βασιλόπουλος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ
κρατήσεως καὶ μᾶς πληρώσῃ δραχ. χιλίας ἑκατὸν
δέκα ἐννέα καὶ 60 ο/ο, νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ
ἐξόδα καὶ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.

Πάτριαι 2 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

Ἀ. Πικραμμένος

Δημοσιευθῆτω ἡ παρούσα διὰ τῆς ἐφημερίδος
δ' «Φορολογούμενος»

Πάτριαι αὐθημερῶν

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

Ἀ. Πικραμμένος

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Πάτραις ἱεροῦ ναοῦ «Ἅγιος Ἀνδρέας» τοῦ ἔτους 1887.

	Δραχμὰς	Λ.		Δραχμὰς
Τὸ ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους μετρητὰς	572	61	Εἰς μισθοδοσίαν μουσικῶν, ἱεροδικόνου, ὑπηρετῶν καὶ λοιπῶν.	4465
Ἀπὸ εἰσπράξεις κηρίου, δίσκων καὶ διαφόρων	8961	04	» Ἐπιτρόπους διὰ τὸ προσωρινὸν δάνειον	1695
» πώλησιν μιᾶς μωρέας	10		» Π. Ἀντριακόπουλον χρέος παρελθόντος ἔτους	517 85
» πώλησιν ἀχρήστων σιδήρων	30		» Ἡλίαν Βλαχόπουλον	300
» ἀνώνημον Κυρίαν	50		» ἐπισκευὴν διαφόρων	655 25
» Ἐβστάθιον Τυλιᾶν	25		» χρωματισμὸν ἐν γένει τοῦ ναοῦ, κατασκευὴν 3 τζαμο-	
» πώλησιν μιᾶς ἵππου καὶ μιᾶς ἐνδυμασίας φωτίτια	75		θυρῶν καὶ κουφώματα Ἄρτικα	4819
» Γ. Ἀθανασίου καὶ Γ. Δασκαλόπουλον θυροδέψας	100		» Δ. Παπακωνσταντινίδην διὰ δικηγορικὰ τὰ εἰσπρα-	
» Ἐπαμ. Πετραλιᾶν διὰ τὴν κατασκευὴν 6 κουφομά-			χθέντα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς	4249
των τοῦ νόρθικος	185		» Ἐπόστολον Γάναν βοηθήματα	54
» Ἑλληνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ δικη-			» ἀγορὰν κηρίου καὶ χυτικὰ	848 30
γόρου Δ. Παπακωνσταντινίδου.	1249		» Β. Σάνον δι' ἀζίαν ξυλίας	245
» Δ. Παπακωνσταντινίδην ὄσα προκαταβολικῶς τοῦ			» Περικλ. Λογιωτατοπούλου δι' ἀζίαν ξυλίας	285
εἶχομεν δώσει	250		» Ἀρχιεπισκόπον διὰ τὴν πανύγηρην τοῦ ἁγίου.	40
» ἀζίαν πωληθέντων πετρῶν εἰς Φ. Λεούσην	130		» Ἱερῶν, βοηθῶν διαφόρων τελετῶν.	110
» Δημήτριον Πτεριώτην	25		» ἀγορὰν ἄρτων ὁκάδ. 84.	63
» Ἑλληνικ. Τράπεζαν διὰ τόκους δεδουλευμένους τοῦ			» ἀγορὰν ἐλαίου ὁκάδων 132 1/2.	170
1886 πρὸς 3 τοῖς ο/ο.	1961	35	» ἀγορὰν μωρινῶν καὶ βατων.	37
			» πτωχὰς οἰκογενείας.	145
Α ω ρ η τ α ῖ.			» χαρτόσημα, κινητὰ τηλεγραφήματα καὶ ἄμαξα ἀρ-	
Ἰωάννης Κοκκαλιάρης δραχ. 400 διὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας			χιεπισκόπου.	38
Τριάδος			» τυποτικὰ, ἀγορὰ λουκέτων, ἐξόδα διάφορα	71 55
Ἐπ. Πετραλιᾶς δραχ. 500 διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.			» διάφορα λιανὰ ἐξόδα σαρώματα, λουμνία, λιθάνι κλπ.	203 50
Περικλῆς Λογιωτατοπούλος δραχμ. 500 διὰ τὴν εἰκόνα τῶν			» μετρητὰ εἰς τὸ ταμεῖον	612 15
Τριῶν Ἱεραρχῶν				13624
Τασούλα Ἡλ. Χαραλάμπη δραχ. 350 διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ				
δαίμονος τοῦ Μωστικοῦ.			Ἐν Πάτραις τὴν 1 Ἰανουαρίου 1888.	
Χρῆστος Ἱερειῆς 2 κηροπήγια ἀργυρὰ μὲ ἑξ φῶτα διὰ				
τὴν ἁγίαν Τράπεζαν.				
	13624			

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Γ Γιδόπουλος

Γ. Στεφανόπουλος